

10 e Kamer

Nr. 506/05
VAN HET PARKET

Nr. 98120
VAN HET ARREST

15 februari 2007

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Verstek
Verstek

not. 66.15.5523/00 van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. _____ elektricien, geboren te _____
op _____, wonende te _____

2.Nr. _____, met zetel te _____ voorheen _____
thans _____ KBO nr. _____

Gedaagd om:

De eerste en de tweede:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt ;

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2' en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein gelegen te _____, ten
kadaster gekend onder _____, in eigendom

toebehorende aan _____, geb. te _____, op _____, won. te _____, op _____, (beschrijving der werken) plaatsen zendmast van 15 m hoog te _____, op _____, niet nader te bepalen data in de periode gaande van 07.04.2000 tot 30.04.2000;

2.(thans niet ter beoordeling van het Hof)

B.(thans niet ter beoordeling van het Hof)

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 22 maart 2005, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart de tenlastelegging A1 in hoofde van beide gedaagden bewezen.

Wijst het verzoek van beide gedaagden tot het bekomen van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de feiten sub A1 af als ongegrond.

Veroordeelt de eerste gedaagde voor de feiten sub A1 tot een geldboete van € (50, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399=) 247,89.

Veroordeelt de tweede gedaagde voor de feiten sub A1 tot een geldboete van € (500, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399=) 2.478,89.

Verwijst de veroordeelden tot het betalen van elk de helft van de gedingkosten in het geheel begroot op € 95,77, en elk tot het betalen van een vergoeding van € 25.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboeten zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van respectievelijk vijftien dagen en drie maanden.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van € 10 + 45 opdecimen = telkens € 55 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt gedaagden over te gaan tot het herstel in de oorspronkelijke staat en meer bepaald door aan de woning gelegen aan de _____ de zendmast te verwijderen.

Dit alles dient te gebeuren binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat het herstel niet werd uitgevoerd binnen voormelde termijn, van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 68 §2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans artikel 153 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen door de gedaagden een dwangsom zal worden verbeurd van € 75 per dag vertraging in de uitvoering van het herstel.

Zegt voor recht dat de dwangsom zal verbeurd zijn één maand na de betekening van onderhavig vonnis, nadat de termijn voor herstel verstreken is.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 6 april 2005 door de beklaagden.
- 6 april 2005 door het Openbaar Ministerie tegen beide beklaagden enkel tegen alle schikkingen wat betreft de veroordeling hoofdens feit A1.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

De beklaagden verschijnen ter terechtzitting niet, noch iemand voor hen in de persoon van een advocaat.

*

*

*

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. Het onder A.1 te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

3. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging A.1 is niet vervallen door verjaring. De verjaringstermijn nam in het gunstigste geval voor de beklaagden een aanvang op 7 april 2000. Hij werd regelmatig gestuit door het hoger beroep van het openbaar ministerie op 6 april 2005. Sedertdien zijn minder dan 5 jaar verstreken.

4.1. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging A.1, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beide beklaagden bewezen.

De beklaagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap, inzonderheid van de buurtbewoners, bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun eigen belang.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften ter zake dienen te houden. In het nadeel van de eerste beklaagde houdt het Hof rekening met het feit dat hij

reeds eerder werd veroordeeld en hieruit klaarblijkelijk niet de nodige lessen heeft getrokken.

4.2. Het Hof houdt bij de bestraffing tevens rekening met het feit dat het misdrijf na 31 december 1994 werd gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 december 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigd, € 25 bedraagt.

5. Het door het college van burgemeester en schepenen van en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand (stukken 12,13,14 en 20) is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen: de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende vergunning; het legt aan de beklaagden geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

6. Het college van burgemeester en schepenen van _____ en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vorderen de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklaagden om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

OP DEZE GRONDEN

Het Hof, rechtsprekend bij verstek,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,

5, 38, 41 bis, 66 en 100 Strafwetboek,

162, 186, 190, 194, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

beslissend met eenparige stemmen:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over oordelend:

wijzigd het vonnis in de mate dat het is bestreden als volgt:

veroordeelt de beklaagde _____ voor het misdrijf omschreven in de telastlegging A.1 tot een geldboete van € (350, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 1 735,25 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt de beklaagde _____ voor het misdrijf omschreven in de telastlegging A.1 tot een geldboete van € (750, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 3 718,40,

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt aan elke beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van 3 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 20 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van drie maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat bovendien op vordering van het college van burgemeester en schepenen van door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 20 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van drie maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie bepaald op € 95,77 in eerste aanleg en op € 81,53 in beroep, vaststellend dat al deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Kosten:		
	Afschriften:	31,35
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	12,77
		74,12
	+ 10 % :	7,41
	Totaal :€	81,53

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **15 februari 2007**.

Aanwezig :

, kamervoorzitter,

, raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om raadsheer

op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig
verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee
heeft beraadslaagd; (art; 779 al.2 Ger. Wetboek);

, raadsheer,

, advocaat-generaal,

, griffier;